

Рік 2

№ 8343 II (1920) № 6
Понеділок 19 Травня 1920

№ 6

Виходить не-
періодично
— 0 —
Ціна примірника
1 к. 50 с.
Продають: усі
крайниці ТАБОРА
і ТАБОРОМ ПОЧТА

ГОЛОС ТАБОРА

Реданція міститься
в
баракці L 2 в
кімнаті „Просвіт.
Кружона”

Видає: Просвітний кружок

Редагує: Комітет.

ЛЯХ:

АНТАНТА:

МОСКАЛЬ:

О! у Дніпрових порогах, а знаю
з будочкою час не потрачу...
Тут і крім риби, а де-що піймаю,
Бо у воді щось чудовеє вачу.

Щодя край Україна, незнаю, -
Хочу побавитись, руки погріти...
Добрим заміром а завше паяли-
Вдачністью буде Україна горіти...

Спробую щастя! У тилком рибю
Може здобуду, щось знову
Лазочку рибку а може піймаю,
Бо Україна в місце для лову.

0-Ж-497.

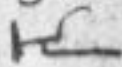
76385

СТРІЛЦЬКА АУЛЦА - АУХ БРИГАДИ

Фовго і тяжко борилися ми,
 Кров'ю свій край заливали...
 Кинули краї Вкраїни сини,
 Волі і прав ми бажали.
 Знищені села, дружини свої
 Кинули ми без вагання;
 Всі як один: і старі і малі -
 Тасло твердили: „єднання“
 Ишли під прапори і гордо і сміло
 В смерті обійми кидалися...
 Правидне сонце нас зріло -
 Волі ми всі домогалися.
 Духом орлиним до бою
 Кинули лави стрільців,
 Зрізно-сватою добою
 Клали в могили борців.
 Місяць, природа і зіри
 Слали нам добрі вітання;
 Досить було у нас віри
 В успіх святого змагання.
 Слави кудалі знаєси,
 Б'радів тіні суворі -
 Тесно несли гайдамаки
 В храм знав ожившої волі.

Осв... уже осв перемога і нам
 Щастя всміхнеться і дала,
 Дасть відпочинок убогим ланям
 Злобних тижнів свавола.
 Скоро... Мл ні - не діждалися ми:
 Поместі зрад породилися...
 Вірні і чесні Вкраїни сини
 В ляцкім армі опинилися.
 Кинули: нас у роспуці сумній,
 Любу Вкраїну і нагд в недалі...
 В пісні вояків занадто журній
 Зімн похоронний співаємо волі...

Шнода нам: лахи панують...
 Дей, товариство стрільці!
 Нам не забули... шанують -
 В піснях народніх співці.
 Дей, товариство вояки!
 Нам не покинули мрії...
 Скоро залишеш бараки,
 Згинуть полки-злочії.
 Клатву свеченим утворим,
 Сміло прапори піднімем,
 Лаушке шлахецтво поборим,
 Волю всіх бранку обнімем.

Стрільцьо

Вони були осліплені...

Обачки їр буан
постомлені; віз
ранку до пізнього
ветери, дачь зох
днем, вони носили каміня, му-
ровали стіни, будували грати.
Їм казали - так треба і воцтво-
ркали... творили велетенські будин-
ки з покурими поштитами: лік-
танки одки, розпочали закінчи-
ти другий і, так без кімця. І сати
вони істнували, як їм зривалося,
лише для порівної праці.

В тих покурних будинках оселя-
ли людей; - багато людей... зами-
кали за ними брати, ровали віу-
кир сакує і, як уети, кимидо-
ий петитку з кимисом: "Мовчи".

І жили в тих будинках люди,
багато людей..., а кизву носили

будинки: "Творили".

Вони були осліплені. Вони не
бачили, не чули, не знали вони.
Як то жили в будинках ти-
ре, яке лиць одналося з ким
скільки зипути сил дорогий. Ли-
зо віжо втірив тим... не зми-

Вони гордо, покуро, дивилися
на продукти своєї праці і, не сме-
ялися, будували мови...

Одного разу прийшли до них зари-
ця світу, торкнулися їр отей і ва-
новитки.

В тих будинках жили їр брати,
доживили осемки і вимини їр ді-
ти... Вони втули прокляття стра-
ні... Там життя скинувалося
боротися з смертю і там стору-
повіджали людей...

Холоді маї окутив їр думи.

Недоля.

Сьогодні ви співаєте „Осика“...

Світові політики. О
вершителі долі наро-
дів! Не вжест мно-
гі трунів, не втож
річки крові, крові

Українського народу, не перекон-
як вас, що цей народ має право
на самостійне існування. Не
вжест ви не розумієте, величчі
жертви, що „Крамарями“ були не
безпечно...

Вдк торгуєте тужими земля-
ми, ви запродуєте в кевачю со-
бі подібні, ви куєте дурові
кайданки... Ви скикуєтесь за-
темнити правду селце, катре
ласного прирази тужісвітити
всім однаково.

О, скільки світа! Розумійте,
найдики латяються, дур сло-
ваням не може бути..., змий-
те: / народ крочи (!) може

судити. Коті вирони не підкупні; його
Кара не жексе вашої страшна, - його
суд - суд Божий. Дам не жкоди туж
жортв, які парани по влі вашої по-
літики..., але зхайте, іґ кров вляз
в час судий на ваші генови.

Сьогодні ви співаєте „Осика“, а
завтра туюте: ви кажете „Росли“.

А смерть дітої від ріжних поме-
стів, іґ ви не вашої політики ка-
слідки? А слози котяскіх мате-
рів, котрі як Радієс плачуть
кад іґ коткиданки... Хіба ж не
торкаються ці явниці вашого по-
чуття лобови, почуття жакновітї.
Хіба ви не туюте як матері віжу-
ють: „Кров за кров“? Хіба ж
не відомо вам, що зерно посіяне
в кетоду, - зростити жкива, змя-
кають котрі вас...

Вам мило слова; а тую? Жки-
вее слово правди мертвим ви зро-

били й розривають в душі співачки
 йому. Потрібен жет і ви жеті
 куете. Потрібна кров - річки її
 течуть. Потрібна слава вам -
 є ті, хто сниться вам... Вам
 треба світ - починайте в криї ро-
 спуки... Все є - тармогійя гурова.

Хто жет підняв - від неготи
 і зник...
 Настане суд - не буде милосерд-
 я.

О, вершители! О, вельми!
 Вас зрозуміти, що де пишуть
 тисячі, міліони же стичаються
 там може волею стії стати на-
 влани... там може гріхом про-
 чинити помста.

А хто сказав народам прівіт
 самовизначення? Хто їм співав
 "Осани"; як не ви; хто потім
 розливав людей, мисливці і
 тіньки чужі за те, що йшли за
 вами...

Скажіть: а хто перешкодив єднатися
 народам і людям? Лише ви, ли-

ше політики всесвітні. Покини-
 те же. Вданим народ, розпо-
 тики творити добрий чуж, розлучи-
 має лікувати раки зчуж гонки і
 знав тут ви... Як гоній зна, як
 лиха проводари - ви сієте смут-
 ную смуту і стійте: маснірки
 кров і сльози.

А чи знаєте ви, хто в ті часи
 вміряє? (Продовження буде).

Г. К. - вий.

О, вдова!

О, вдова, вдова - слова без тому?
 Озвися вдова, дай раду:

У ялу найзутнішу Загляни сурму,
 Щоб зібрати людей на порадку.

Ми стоимися! Не жодемо крові!

О, вдова! Кас трупи лякають...

Люде прагнуть молчати любові,

Люде тижку до правди шукать.

О, вдова, вдова! - даж так?

Хочем жертви? - її ми дамо:

Лих на миті роз на земно зчати -

То ми всі у зневірі спимо.

Круговий.

Прогнулись.

Встає іх була зміжені закриття-
 рожки, а життя протікло тишим-
 спокійним спом. Ні хорів, ні турби
 воки ко знає і, навіть, не знає, що
 скільки людей живуть кривим жит-
 тям, - у обіймах страждань... Між-
 ні люди були раби, безправні смуг-
 лери.

Знавали куди роки, віки, а ти-
 ма як перших, так і других - не мі-
 нялось.

Хоча други/ терзав плач і гоню-
 щий згоджування музика і
 скріпів; хоча "другі" зміряли від-
 стіну тяжкої праці, "перші" пові-
 зий лікували себе ксенофіліями
 тієї праці від хорів їм не відати.

Хоча за лавкою в лідяхи "другі"
 були на живих; "перші" танцю-
 стівають, бо їм зриває, що браз-

там пугачи не може. В дівочисті
 те то були живі поштовжені люди,
 тілеса "другі". Тому так, а не інак-
 ше мусіло бути "перші" не знає...
 сок і ніти не давали тукити прихилу.
 Воли басили "другі", а іх як не
 знає і жки так вікати. "перші"
 німилі, "другі" - страждати. "Тер-
 жи!" МІСЯЦІ "другі" - мі-
 ни на світі було.

Лід не домі сідраціями мізером. Дру-
 ги/розумі бував квісі тії. "другі" проб-
 га музика в житті, їм зриває нос, що
 слати і спати - с велики настітєля
 пророки, а страждання - не вікати, не
 присуд...

Гують "перші" - гвалтують раби,
 гують гоміл про рівність, про волн-
 гують - правду бажають зняти...
 Багуть: гвигутися зкурєні "другі",

Багуть прапори горкі... Змалювала
смерть... багуть прапра у „дзвоні“
в руках.

„Перті“ прокулися. Потратили
сон, спокій покинув їх, зникли ліси...
„Другі“ сміло ступили вперед, проб-
ра сонце сіяло і гордо, поиніли
в повітрі прапори.

Гр.

Як метелик на світанку летіла,
Як метелик-бабочка ти дові.
Моя вірна! Завжди зостаюся:
Не тобі усміхнулася воля...
І вінок, що під снігом лежав...
Не на бражку наділа, о, кі...
Твого жінки могила взяли -
Рядом з нею-вінок у труні.
Моя вірна! Ще прийдуть весни,
Знову будуть чудові квіти.
Моя любя! Знов будеш ясна
І обіймуть тебе твої діти.

Кр-вий.

НАЗНА.

(продовження).

Напис Мару не став довіривши
Знов звелів Мар закликати Алі.
Ось ввели музика; Мар сказав:
О, Алі! Спокій покинув мене, змалю-
ця твого перетя я жаго. Ти
який напис на цьому створити.

„Мар“, протавив Курван: „кажати
кажати мене: „І ще прийдє.“

І кахтурився Мар. Ти не жар-
це - подумав про себе.

А Алі кахв дхлі: „Моя Мар, то-
бі тяжко буває, кажи скаже тобі
„ще не вікно“; Мова будеш ти раді-
кми, Мар, памітай що „і ще
де“.

Край твій, Мар, під тяжкого
мою, ти дуже боієш за лод-кер-
стани скаже тобі: „і ще прийдє“.

І обхав Мар Алі і сказав.

„О, Алі! розумію тивакий я капи-
су зміст, я пізнав-щч ніщо не
віккосте в природі.“

„Все проходить.“

Крукович

Малюнки з природи

Розмов
віком

Розмова двох юнаків Українців

Знаєш Петре, давай махнем
кордон. Мам кажуть наших
пералось до дідка... Працюють по
ріжких місцях, а де які і нічого не
взять... Кричать, махають ру-
ли і за це їм гроші дають...

Треба Василю і руками ма-
хати уміяти. А ти махнеш за-
тешиш ноги небудь, за живе і пн-
ши пропало... Діпломатів треба
знати: от прикладом - слуха те-
бе лях - хвали його, слуха мос-
квалі -пусти слезину в доказ
любіві до нього, слуха денікінець
махай так, щоб йому здавалось
ніби ти в обійми падаєш...
Шут діпломатів на першій п'яні.

Є це мене не лякає. А вмію
розпнатись на мітінгах,
зучно і там махнути

2^й Воно і хочеться і бовзну. Там
як є туб, тільки патріотів
приймають, а нам можуть і не
повірити... Назовуть нас зрадника-
ми за те що покинули Україну, а
тоді що робити?

1^й Ойа воно і правда. Мають
моральне право назвати нас
зрадниками...

Хлопц

Кваа че
Ви пане
поспішаєте?

Пан

Дурне хлопці.

Треба спішити до-
ки не вернули. Я
признаю головою дипломат. Міст при
Китанському Богдихану від Укр. Республ.
Кали будуть знатись за японі, складен що
не бачив мене... бо можуть опам'ята-
тись... і вернуть.

Жінка
дома? Л
хліба зля
ляхи все
ішов по
або що..
Толов. Н
не виїде
От хіба
Махна зр
Жінка Л
Он погляд
Кругтків
прибитий
ні, зябра
і тепер
Толов. Та
Армія бу
робити-
злапають
на не
Жінка, Я
битти Ох
Толов. Пор

Розмова жінки з чоловіком на селі

За Богом молитва за народом служва. не пропада

Жінка Ну чому ти, Охріме, сидиш дома? Ми ж на зиму без шматка хліба залишились: прокляті ляхи все забрали. Ти хочь би ішов повстання творити, або що...

Чолов. Нічого Одарко з того не виїде. Я вже міркував... От хіба втекти до батька Махна здобути грошеняті...

Жінка Ледали ти, чоловіче. Он поглянь як живе Василь Крутків. Дарма що мішном прибитий... а утворив повстання, забрав в акційс касі гроші

і тепер і в вуса не дзе

Чолов. Та тож Одарко, коли наша Армія була, тоді можна було це робити - свої люде, помиляють, як злапають, а лях... ні до повстання не підю.

Жінка „ Але ж що небудь треба робити Охріме?

Чолов. Подумаю про Махна, - може махну...

Бувш. інтендант: „ 0-20-20... Наша бере верх... По цьому курсу можна один міль тоф і розміняти... Не можна не лаяти Україну... Добре бути інтендантом. **Діач О.** „ Брудна ріт нафта Галиць, але кики вже не смердить...

Що значить бути практичною людиною...

Розмова сина-маленького з батьком

Син: „Що тає комбінатія татку?“

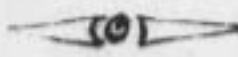
Батько: „Це... це... Комбінатія, синку, це... ну це... Комбінатія. От приміром: у нас були дві корови, були? Тепер їх нема. От це і є та... як її... Комбінатія. А у дядька Семена вгору заборали все оорошно і це комбінатія-синку. Комбінатія це коли кру-Комбінатія...“

Син: „А окупатія, що таке?“

Батько: „Комбінатія і окупатія все рівно,- одно і теж... У нас і у дядька Більшевики позаврали все по комбінатії, а нинка прибули ляхи і обдирають все ооценти по окупатії. Це ніби-то купують... по благородному.“

Син: „А „пса Крєв“ що тає?“

Батько: „Це синку, не що инше, як „лях““

Ів, „Того це ти, Пилипе, так носа дереш... ніби сотник Полтавський?“

Пил, „Задереш. і ти б задрав... От же вачиш, міні мати пошила жілетку з старих батькових штанів і я ніяк не можу звикнутись з запахом.“

П. Плячківський:

"Гадано я друже, Ос-
линський, що їхати
нині на Україну не-
безпечно. Терш за все я
не певний, що мені не-
пригадують там ста-
рих "гріхів", а по друже-
можуть не дають "курини"
бути не без пасади
мені не до лиця. А
гріхи таки були
П. Ослинський:

"Май то воно так, коханий приятелю, але треба бути і стратегом.
Моя тесність надає мені багато прав на перевагу перед друзими, але я ин-
тих поглядів на подібні річі... Інші чим дістались на Україну, необхідно дна-
но переглянути мапи, аби знати - яка це держава може нас прийняти
після того, як набудемо, де яких успіхів" на Україні. Це найголовніше. Тіль-
ки твоя розумна голова як моя, може забачити всілякі несподіванки.
Не дарма ж, мійже, у всіх місцях сидять нині мої родичи.

Голос з закордонні: "Ся шановне товариство, шановне товариство!

А про мене здається не задали... Ея мене відносно "курини"
ситуації і стратегії де що розумію. Пам'ятайте і мене
і сабою, бо ще ж не час мені дивлятися за курчи-
"ким."

БАЙКА

.12.

Кали б за злочин всіх карали
То, мало хто би не здригнувся....

Біда"

Наші в Габелі.

Вечер. Габель оживає:

Сміх і жарти і зітханнє!

Мова всяка тут лунає,

Ріжні чують сі благаннє..

Ось їх двоє: він менше:

"Ich koche heute sehr

"Meine servus schön trinoge-

"Sie verstehen mich теперь?

"O Fröulein! zusammen смію

"Nach Brauterei was прохати!

"Was er sehen, я німію...

"Will ich вам про те сказати."

Бідна Жінка! Слуха, слуха,

Усміхнеть сі й проспівает:

"Я закрито краде вуха-

"Діалект... мене торзает.."

Метелік.

Раз зібралася велика громада,
Посміялася з події Терострата-

И ухвалила поважна нарада,-

Що не є карним винцем рострата.

Щоб ухвалу і людність ту знала,

Щоб зміняти людські закони-

Та громада наказ розіслала

Аби людність зібрала йборани...

І коли хто з солідного люду

Гужі гроші з'уміє прожити...

Не таг-ти щоб за те до суду,-

Була змога рострату покрити...

Тут пацюк де не взявся на лихо:

Покрутив своїм рилом, всміхнувся,

Подивився на громаду і тихо-

До наради з примовою звернувся:

"Акось, сорам про те і казати,

"Бавився" я в угороді вдовизи-

І за це, неприємно згадати,-

Там мені надавали по пиуі.

Це ж сваволя не можна тақ жити.

І пора вже людям тебе знати,-

Що нам канюсті вільно творити,

Бо не гірші-вони від рострати..."

і дійсно правду знедбали

Навіть пацюк з того всміхнувся....

- 13 -
= Найм
Лабор =

З просвітнього
жизниття.

Курс вищої освіти.

Курс вищої освіти для підстаршин стрілецькіх спільнств 30. квітня урочистого розкритого свідомств після промови полк. Варивозк, від імені бригади, полк. Яремк, як директора курсу, від імені учителів, в присутності делегатів поодиноких відділів і гостей в театральному баряку о год. 1 попол.

Наука відбувалася від 27 грудня 1919 у дворі відділу, в синазі місцевої німецької народної школи від 2 або 4 го год. в аба 9 по полуд. щоденно виклали керулі і свята. За вразуючи прихильному відношенню директори нім. школи, учителі курсу мали змогу користуватися при своїй викладах усіми навчальними засобами (фізикалічними, географічними і т. п.), які тімлі були в розпорядженні місцевої вищої кар. школи. Програми науки, модер-

на по змісту, складали на зразок Заг. европ. лгорових університетів, обіймали усі ті науки знання, що є необхідні для кожного освіченого громадянина, беручи теж і сам науковий-виробничий напрям у увагу. Всього за часом лекцій було 435, на протязі 85 тижнів знів, а розклад їх по предметам ось такий: українська мова і письменство (учив от. Миценювич) 31 лекцій, арифметика і геометрія (пор. Яремкевич, от. Котович) 50-ліч, фізика і хемія (пор. Молчанко) 60-ліч, біологія рослин і звірят (от. Матрочук, сот. др. Табак) 20-ліч, гігієна (от. др. Табак) 20-ліч, соціологія (др. Сандулова і сот. др. Кмет) 16-ліч, душевні явища (от. Яремк) 11-ліч, історія України (от. Яремк) 36-ліч, все-світня історія і географія (пор. Перлецький) 78-ліч, історія суспільних рухів (пор. Новоріський і сот. Ріпецький) 24-ліч, політично-державний уч. (пор. др. Світлиця) 15-ліч, філософія

ство (гет. Духишиский) 13 ч-ів, Ахтибор-
ство (гет. Барин) 20 ч-ів, чужі слова (гет.
Зрежж) 26 ч-ів, науціописна економія
(гет. Дубішиский) 8 ч-ів, лікостовство (гет.
Навримський) 7 ч-ів.

Із початкової скієності записки
183, остало до кіця 86, на протязі курсу,
або не зможиминиб до іспиту. Умового преч-
кляк були освіта 4 класної нар. школи
таку лаж освіту лаж переважуют
і кількість учеників. Окійо 20 було із
класного нар. школого а 18 такн, що ма-
ли одну-дві або три-чотири класи Ста-
нозіг. Чотири місяця істекзвля пруж
оказ при іспиті, як найкращий вислід,
який подокуди перевищував усякі сто-
дівання. Ці чотири дні іспиту були
виключені ілюстраціяи тамакови
погоди нашого кароду.

Із класифікацією 86 прикив учитель-
ський збір 9-ом коту дуже добру з від-
значкою, з яких 6-ої лаж лаж осві-
ту 4 класної нар. школи, 19-ом дуже
добру, 35-ом добру, а 23-о достаточну.
Фреквенція була вірзова. Велика
скієність учеників не пропустили ні
одної лекції. Зацікавлене за науки були

зідне уважк, до кіця означене, так
що учителям вірзували чинину преч-
вності вученю. Вік учеників
різничий між 18 а 35. Підтар-
жик були 51, стріноцив 35, а по-
прямостности: 85 гачитик і / чор-
ницівус.

Оцей курс був; лаж ознайти-пер-
шого ми Укр. грукті справою у чорту
напрямкові і справи вгачисс.

Лаж в такні курсів лаж уащитув-
ти не джл ознайти істекк, а джл соток
соток кириз, то і писнізми були
незвичайно великі. Не вірмачисс
ви Україла, що не має потреби
і до Ковного життя сж.

На макриття коштів Курсу
жертвували Україська ділчестат-
місія в Кразі (9. 14/19 919) 3000 кар-
39 які їй від ішоки буликур курсистів
перезити щирю пораку. Із цієї суми ви-
дано на іспиталхиті електр. світля,
какценкрійкі потреби, на учительсь-
ку бібліотеку, уживаня світля, оп-
литу шкільного староста, оплани т.р.
2288, 36. Решту: 711. 64 л. лісик провіра-
ня рајунків рішено передати до Каск

Просвіткого Кружка.

Я. Крема, сотник.

Курс грамотників.

Курс грамотників під проводом хор. Равчука закінчився дня 1 с. т. в присутності, сот. Вані, Малецького, Крема і сот. Дуцимірського. Учасники курсу, які через кілецьких місяцьки були сліпкими в грамоті, уміли чітко без труду читати, писати і рахувати. Із наміром виготовували Шевченкову „Топографію“, оповідаючи різно історію і знає Географію різного краю. На жаль Курс покінчило тільки 20, а решта (28) це то розгубилися. Зате кажежиться „Дяки“ поодноким Командант, що так рівно коло повіреного собі „стада“ заходяться. Тільки так гали, на австрійський шаблон, а все гаразд буде. Лісиа Протова сот. Крема брали ученики із своїм ужитенем розпрошались.

Касовий Звіт

Деякі укорки зі звіту Каса Просвіткого Кружка за час від 1 січня до 22-го квітня 1920р.

Касовий звіт Просвіткого Кружка за згаданий час висить на стісці в Канцелярії Кружки (152) до публічної контроль.

Крамникця (у А. 25) дана доходу 10411 кор. 21 сот. З цієї суми: переко до Головної Каса Просвіткого Кружка 4000, на видатки по удержанню Крамнику (кагорода перолюну, дрова, папір, вугонь) та скопфієкований товар терати 2149, а решта 4262 кор. 21 сот. зникли. в оборотк. Капитали Крамнику.

Головна Каса манч усього приходу із складок старшин та екапожатичів підприхати - 12279 кор. 12 сот. Між видатками вжитиці ось такі назики: на закупно книжок для бібліотеки - 1472 кор., на окриву бібліотечк. книжок 1646 кор., видатки на еквілітійок 1879 кор., на школи

578 кор., на урядженя
 646 кор., за тильки до титанікі
 599 кор., на подорож до (на
 Моравіі) на клички та тракторі
 14 до табору 697 кор., за ланцюго
 добу Інтендури 2000 корок, ро
 ру Старшинському 571 кор., на
 покриття вкратки в „Томосу Табо
 за“ 645 кор., на камузенжрі 411 кор.
Жаса театру: Значильні
 12826 кор. 68 сот. Вадитки
 костюми, інвентарь, світило,
 декорації, перуки, персонаж, му
 зики та інше 12709 кор. 99 сот.

Рахунки перевірили Контроль
 на Комісія Просвітного Кружка.

Хроніка.

2 травня відбулася загальна
 зібрання членів Просвітного Кру
 жка. Президія ухвалила зібрати
 необхідний матеріал. Урваного ви
 сти допомогу співробітн. нашого
 театру п. Тохревич та зреш
 тештовалих бекіорісу.

**Поштава
 скринька.**

П. Петерлевиному. Мекка.

На Україну кикі проїхати
 не маєтця змоги. Поїдете че
 рез Польщу - дістанетеся до, за
 желского Комітету... з якого на
 зад не повертаються. Через Ру
 мунію ірати небезпечно - кри
 мікали нестуготь...

Котекійте! У Відні кажа
 Місія буде літанка, який буде
 каретжити на Україну. Але
 спробу утворско: Не мініоніт
 народні корок „піднято“...

П. Не віруєшому. Габель.

І добре робете, що не віри
 те в кеноборитість лярів.
 Скоро ситуація змінетця,
 тільки не нагайти дура...

Об'ява!

Просямо добродія, закрити в свої
 свій розум в таборі, звернутися до
 нас.
 1 кор. Бюро.